

lige Hensigt hos det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds at føre denne denne Sag igjennem. Hvilke Hensigter han har havt nu, veed jeg ikke; men vi ere ikke pligtige til saaledes at lystre hans Sind, det ene Aar at lade Sagen falde og det næste Aar at tage den op igjen, alt som det konvenerer ham. Naar denne Sag i forrige Samling ikke har gjort et virkeligt Skridt fremad, er Skylden ikke vor, men hans og hans Venners.

Holstein-Ledborg: Jeg tilstaar, at den høitidelige Tale, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) nu holdt, i høieste Grad har forbauset mig. Det ærede Medlem er bleven saa varm over, at man ikke i forrige Samling har faaet Noget ud af et Forslag, der, saafremt jeg hørte ret, blev henvist til et Udvalg, som blev konstitueret i Martis Maaned, altsaa noget sent paa Samlingen; men det maa man jo kunne sige sig selv, at et Jo. slag af denne meget komplicerede og vanskelige Bestaafenhed kun vil kunne fremmes, naar man har Jølelsen af, at der hos Regjeringen og hos det ærede Medlems Parti er Tilbøjelighed til at erkjende Vigtigheden af at fremme en for det konstitutionelle Liv saa vigtig Sag. Men naar man staar overfor det ærede Medlems overordentlig lette og flotte Maade at behandle denne alvorlige Sag paa, og naar man staar overfor en Regjering, som, skjøndt det er et Forslag, der angaar en af Grundlovens Løsteparagrafer, et af dens helligste og mest betydningfulde Løfter, og skjøndt der har viist sig at være et stort Saan deraf i vor Rigsdagstid (Afbrudelse af Bille) — ja, jeg troede idetmindste, at det maatte blive savnet af det ærede Medlem, der var med til at græde over Provisoriet; men jeg erindrer nu nok, at det er han kommen ud over og nu kommen saavidt, at han anbefaler at vælge en Mand ind i Landstinget, som har givet Anvisning paa Provisoriet; det ærede Medlem var endnu ikke naaet til det Punkt for 2 Aar siden; men jeg indrømmer, at han har gjort Fremskridt — naar man staar overfor en Regjering, siger jeg, der stiller sig til et saadant Forslag, som denne Regjering stillede sig dertil ifjor, da den efter først een Gang ikke at have villet indlade sig i nogen Diskussion om Forslaget og en anden Gang at have faaet Landstinget til at forkaste det uden nogen Diskussion, tilsidst erklærede, at man vel kunde indlade sig paa dets Forhandling for at vise, hvor uenig man var, kan det da forlanges, at vi fra vor Side skulde begynde paa at behandle dette Forslag, eller var der noget Saab om noget Udbytte af en saadan Behandling, naar den skulde paabegyndes i Martis Maaned, uden at man engang kunde faae nogen Støtte fra de Herreris Side? Naar man ikke har Regjeringen med, men snarere har den imod sig,

er det jo naturligt, at man først vil se, hvorledes den Side af Salen, der har talt om sit konstitutionelle Sindelag, som de Herrer gjorde dengang, stille sig til Sagen. Men efter den Maade, hvorpaa de ifjor Foraar stillede sig til hele den konstitutionelle Udvikling herhjemme, som ogsaa efter de Anstuelser, vi have hørt dem udtale iaar, siger jeg, at det var ganske naturligt, om det ærede Medlem, der igjen har indbragt sit Forslag iaar, ikke ifjor havde gjort sig noget Saab om at faae Sagen fremmet, saa at det er et Legn paa en høi Grad af Laalmodighed overfor Regjeringen og overfor de Herrer, at han nu igjen har indbragt Forslaget iaar. Det, at der om dette Forslag ikke blev holdt Møde i et Udvalg, om hvilket man forud vidste, at, naar det skulde komme til at afgive Betænkning, kunde det først blive sent paa Foraaret, og som skulde arbejde overfor den Ligeagtyldighed og den underlige Maade, hvorpaa Regjeringen stillede sig dertil, kan ikke berettige noget eneste Medlem til ikke at arbejde paa denne Sag iaar. Det ærede Medlem (Bille) er nu kommet saavidt, som Landstinget var kommet for 2 Aar siden. Vi vide jo, at det lykkes Regjeringens Venner i det andet Thing dengang at faae Forslaget forkastet, uden at det blev diskutert. Men dengang troer jeg dog ikke, at det ærede Medlems Parti stod paa det Standpunkt, at man vilde behandle en Sag af denne Betydning, som om man fandt, at den slet ikke var værd at tale om. Nu er derimod idetmindste det ærede Medlem kommen saavidt, at han idag erklærer, at man ikke kan vente at faae nogen videre alvorlig Behandling af Sagen fra den Side, og det søger det ærede Medlem saa at forklare eller forsvare ved, hvad der skete ifjor. Jeg tror, at det ærede Medlem snarere skulde forklare — om at forsvare kan der ikke være Tale — den Modstand, som mere og mere er bleven reist fra det Parti, hvortil det ærede Medlem hører. Det ærede Medlem siger, at det kan ikke nytte, at Forslaget er bragt ind igjen af den ærede Forslagsstiller, thi det ærede Medlem og hans Venner ere ikke her for at lystre den ærede Forslagsstiller. Jeg har ikke sør hørt, at man kommer til at lystre et Medlem, der indbringer et Forslag, fordi man behandler det; men jeg troer, at vi alle burde lystre Grundloven saa meget, at vi naar der er Tale om et Forslag af denne Natur, der angaar et af Grundlovens Bud, skulde have saa megen Kjærlighed til Grundloven, at vi gjorde Bort til for Alvor at bringe Noget ud af et saadant Forslag, enten det nu bliver i den Retning, hans Forslag gaar, eller i en derfra forskjellig, hvori vi selv ville gaa. Men jeg tilstaar, at, efterat have hørt det ærede Medlem udtale sig og efterat have set, at den ærede Conventionspræsident har fundet det passende at være borte — ja, jeg veed forresten heller ikke, hvad